

רחל מרחלת על כל העולם

רמונט אצל דיין

רחל ומשה דיין
כישרון במפתיע

בעוד שרביהיטחון לשעבר, משה דיין, מפציץ אותנו בחדשות העיתון החדש שי הוא עומד להוציא. ועושה מזה רעש כאילו חסרים לו כלים להתבטא. הרי רעייתו רחל היא שותפה שקטה ועקרת בית למופת.

כי שעה שהבעל המפורסם שלה דואג לשינויים בחוק ומרעיש עולמות, החליטה היא לעשות בשקט, ובלי הרבה צהלות, שינויים בוויולה שלהם בצהלה. שנאמר: שינויים מבית ומחוץ. אחרי שהיא עזבה את עבודתה כעוזרת למנכ"ל השק"ם, והיא מלווה את דיין בכל נסיעותיו המ"א אורגנות בעולם, גם לצרכיו וגם לצרכיה, היא החליטה שהגיע הזמן לרענן קצת את הבית בצהלה. שלא זכה באיזורור משי מעותי מאז ימיה של רות.

או רחל, שהיא אשה מאד דינמית. הרסה קירות צבעה, שינתה, קנתה ריי הוט, והיום הבית ממש מקסים.

כדאי רק שתדעו שרחל רבינוביץ-כורם היא אשה מאד אלגנטית, וידועה בטעמה המשובח, אבל עכשיו, אחרי שראו מה היא הצליחה לחולל בבית המפורסם, יעצו לה כל החברות שלה לנצל את הכישורן הזה לסידור פנים בצורה מיקצועית.

ואם היא תחליט לעסוק בזה, אני בטוח שה שעבודה לא תחסר לה. אפילו אם היא לא סיימה בית-ספר מיקצועי. כי מי מסתכל על תעודות, כשיש עסק עם כזה כישרון-מלידה?

פגישה אחרי 27 שנים

הצייר מנחם גפן נוהג לבוא לכי קורימולדת לפחות שלוש פעמים בשנה. אבל ביקורו הנוכחי הוא, ללא-ספק, המי רגש ביותר שהיה לו עד היום. כי מה מרגש יותר מאשר לפגוש אחרי 27 שנים את הבן-אדם שהציל את חייו?

מנחם הופיע להתווגה של חברו, דובל'ה גוטסמן, ושם פגש את חברו הטוב מה"פלמ"ח, רפי איתן, המשמש היום עוזר לאריק שרון בתפקיד יועץ לראשי הממשלה. והנה, כמו שהם נפגשים אחרי שלא ראו זה את זה כבר 27 שנים, נזכרו שהם בעצם נפצעו יחד בדיוק ביום הכרות המדינה, ב"15 במאי 1948, כששירתו בגדוד הראשון של הפלמ"ח ועצרו את פלישת חייליו של קאוק'גי. השניים הובילו אז מייד לבית-החולים בצפת, ורופא וארבע אחיות הוטסו במי יחד מתליאביב לספל בהם. יחד איתם אושפו גם יאיר רחלי, אחד מתריסר גיבורי ישראל האורגינליים, ועוד בחור בשם מנחם זיל.

מן הון להון, תוך כדי העלאת זיכרונו נות, אומר מנחם לרפי: „שמע, מוכרחים לפגוש את הרופא שהציל אותנו אז מ"מוות". וכמו שכולנו מכירים את אנשי הפלמ"ח של אז ושל היום, אתם יכולים להיות בטוחים שרפי איתן הצליח, תוך כמה ימים, לאתר אותו. מנחם יצר קשר עם יאיר רחלי, את זיל הוא לא מצא, ויחזיו הלכו רפי, מנחם ויאיר לבקר את הדוקטור אשר לו הם תבים את חייהם, הלא הוא ד"ר רוב טווינצ'נסקי, שהוא אחד הרופאים הבכירים בבית-החולים תל-השומר.

מנחם גפן
מקירות בדיונגוף

שייקספירית הנודעת, לא היתה לו שום אהבה רצינית. הוא אפילו לא מהרהר ב"נישואין חדשים.

הוא שם יד ימין על הראש במקום כיפה, ומקווה לא להתחתן יותר „עד 120, אמן.“ ואם גפן כבר אמר אמן, אז אתם יכולים להיות בטוחים שהוא התכוון לכל מילה.

הנגר שחצה את התעלה

ומצאו את פרנסתם בעריכת טיולים, עם היאכטה. לכל מיני ישראלים שהיו סקרניים לשוט על הכלי המפורסם, ובחברת שני ההרפתקנים שעשו אותה לפני כולם. אלא שפיליפ, שהוא במיקצועו נגראמן, החליט שהוא כבר שט מספיק. הוא הצפין תל-אביבה, והחליט להתפרנס קצת על

כמו שהמצרים פתחו את תעלת סואץ לשייט, וכמו שכל העולם שם שבע עיניים לראות אם יתירו לאוניות ישראליות לעבור, ועוד לפני שהחלו כל הפאשלות שלנו, גנבה את ההצגה יאכטה קטנה שקיבלה היתר לעבור בתעלה, והגיעה היישר לאילת.

מובן שכל עיתוני העולם הבליטו אז את הידיעה בדבר הספינה הראשונה שתי גיעה לישראל דרך מימי התעלה. אלא שכידוע, דרך התעלה ודרך אילת, כל מי שנוחת בארץ מגיע גם תל-אביב. והם הגיעו: פיליפ פאריין בן ה-24, ואביו מיישר.

בקיצור, אחרי שישה ימי שייטת הם הגיעו לאילת, שם שהו חודש ימים בשמש הטובה

פיליפ פאריין
באקשיש בתעלה

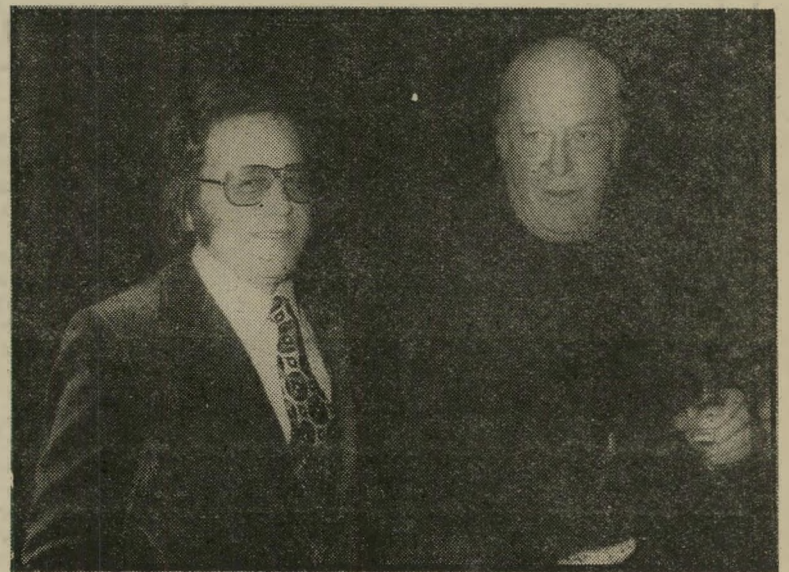
הנגרות שלו. עדימהרה הוא הגיע אל אברהם ארביב ורני רנר, בעלי מיסעדת הדראגסטור, המקימים כעת מיסעדה חדשה בסטייל מפואר, ולצורך זה בדיוק הם זקוקים לנגר שיבצע להם עבודות ברמה גבוהה, ממש כמו בז'ורנלים. מה שרציני לספר לכם זה שפיליפ החליט שתל-אביב זו עיר משגעת. ואז זרקתי לו גם אני את השאלה הקבועה: נו, ואיך החתיכות בישראל?

וכאן הוא אמר לי שזה דווקא לא הצד שהכי מעניין אותו בישראל. כי בחורות זה לא תחום-ההתעניינות העיקרי שלו. אבל מי שמכיר את אברהם ארביב, יודע שהוא מבין את פיליפ כגבר אל גבר, ואבי רשה אמר לי: „תראי, צריך פשוט לתת לו זמן להתאקלם.“

לא הייתי מספרת לכם את כל הסיפור הזה, מפני שמה שקורה בגרמניה לא-כליכך מוזן לי, אבל בכל אגדת סינדרלה המודרנית הזו יש גם נקודה ישראלית. מסתבר שהאיש שהביא לשידוך בין יורגנס לדוריס, אינו אלא ישראלי, זהו זילי הארטמאיר, מלחין ואיש-עסקים ישראלי לשעבר, שהוא בעליו של הדראגסטור בברלין. וזילי הוא ידידו של קורט יורגנס, המתארך אצלו בכל פעם שהוא בא לבלות או להסריט סרט בברלין. וזילי היה האיש שגילה את דוריס.

הוא הוזמן להלחין מוסיקה לסרט גר-מני חדש. תוך כדי כך נודע לו שי מחפשים שחקנית לתפקיד קטן בסרט. שאלו גם אותו אם הוא מכיר אולי מי מיקרה מועמדת מתאימה. לא היו לו. אבל יום אחד, כשגננס לקנות סוודר ב"בוטיק בברלין, נחו עיניו על הזבנית והוא צעק: „מצאתי!“ כבר למחרת פורר סמו המונותיה של דוריס בעיתונות הגר-מנית, וכך יכול היה קורט יורגנס לגלות אותה.

אתם בטח שואלים, מה ייצא מכל זה לזוילי? טוב, אולי הם יזמינו אותו להתווגה, אם תהיה כזאת.

יורגנס והארטמאיר
מציאה בגיל 60